

отъ мермеръ. Никждѣ искусство-то на дѣбаніе не е достигало до таково съвършенство, каквото въ едноврѣмяшнѣхъ Гръцихъ. Статуя-та на Зевеса обыкновенно была наглядъ като почтенъ чловѣкъ, сѣднѣлъ на столъ съ скиптръ въ рѣкѣ; Аполлонъ прѣдставлявалъ строенъ юноша, Афродита младъ хубавъ женъ, и т. н.

Статуи-ты на богове-ты ся туряли въ храмовѣ, които не были толкова голѣми, каквото въ Египетъ или на истокъ; нѣ ся отличявали по точный размѣръ и по чистж-тѣхъ направж. На хубавы-ты алтары жрьци-ти приносили на богове-ты молитвѣхъ животны, най-вече быкове, намычени съ зелены вѣнци. Гръци-ти мислили, че богове-ти можѣтъ да ся разговаряѣтъ съ чловѣци-ты и да имѣ открывать бѣдне-то прѣзъ особны прорицалица или *оракулы*. Прочюти оракули имало два. Единъ ималъ въ Додонѣ (въ Епирѣ) у храма на Зевеса; жрьци-ти тѣлкували тамъ бѣдне-то по шумѣніе-то на листа-та на свѣщенный дѣбъ, по шюрѣніе-то на рѣчицѣхъ-тѣхъ или по гласа на окачены-ты мѣдници. Другъ оракулъ, който ся почиталъ още повече, намирался въ Делфѣ, при полы-ты на планинѣхъ Парнасъ, у храма на Аполлона. Тамъ жирица, наречена *пиѣиѣ*, сѣдяла на триноженъ столъ, турянъ надъ распукнѣтѣхъ скалѣхъ; задушливы-ты пѣры, що излизали отъ тѣхъ пукнѣтинѣхъ, правили Питиѣхъ да ѣхъ припада, и тѣхъ изричала несвързаны думы, отъ които жрьци-ти вадили отговори на пытаче-ты. Тамъ ся стичяли пратеници отъ всичкы-ты грѣцкы земи отъ прочюты людѣ и цѣлы царства, и не токо така, а съ голѣмы дарове. Тамъ тии много врѣмя чѣкали своѣхъ-тѣхъ участь; а между това хытри-ти жрьци ся научявали за работы-ты на пытаче-ты, на послѣ отговаряли, нѣ повече-то неясно, та отговори-ти могли да ся тѣлкуватъ всякакъ. Нѣ жрьци въ Гръцихъ нѣмало яко много, та жрьци-ти тамъ нѣмали такава власть, каквато имали источни-ти народи.

Между общи-ты грѣцкы праздници първо мѣсто захващали общи-ты игры, на които ставали всякаквы надминуванія по юначество и пѣргавинѣхъ. Най-забѣлѣжителны игры были *олимпийскы-шы*, наречени така,